तीर्थानि क्षेत्रमुख्यानि सेवितानीह भूतले ॥ ८ ॥
भवद्विधा भागवतास्तीर्थभूताः स्वयं विभो ।
तीर्थीकुर्वन्ति तीर्थानि स्वान्तःस्थेन गदाभृता ॥ ९ ॥
अपि नः सुहृदस्तात बान्धवाः कृष्णदेवताः ।
दृष्टाः श्रुता वा यदवः स्वपुर्यां सुखमासते ॥ १० ॥
इत्युक्तो धर्मराजेन सर्वं तत् समवर्णयत् ।
यथानुभूतं क्रमशो विना यदुकुलक्षयं ॥ ११ ॥
नन्वप्रियं दुर्विषहं नृणां स्वयमुपस्थितं ।
नावेदयत् सकरुणो दुःखितान् द्रष्टुमक्षमः ॥ १२ ॥
कंचित् कालमथावात्सीत् सत्कृतो देववत् स्वकैः ।
भ्रातुर्ज्येष्ठस्य श्रेयस्कृत् सर्वेषां प्रीतिमावहन् ॥ १३ ॥
अबिभ्रदर्यमा दण्डं यथावदघकारिषु ।
यावद्धार भूद्भवं शापाद्वर्षशतं यमः ॥ १४ ॥
युधिष्ठिरो लब्धराज्यो दृष्ट्वा पौत्रं कुलंधरं ।
भ्रातृभिर्लोकपालाभैर्मुमुदे परया श्रिया ॥ १५ ॥
एवं गृहेषु सक्तानां प्रमत्तानां तदीहया ।
अत्यक्रामदविज्ञातः कालः परमदुस्तरः ॥ १६ ॥
विदुरस्तदभिप्रेत्य धृतराष्ट्रमभाषत ।
राजन् निर्गम्यतां शीघ्रं पश्येदं भयमागतं ॥ १७ ॥
प्रतिक्रिया न यस्येह कुतश्चित् कर्हिचित् प्रभो ।
स एव भगवान् कालः सर्वेषां नः समागतः ॥ १८ ॥
येन चैवाभिपन्नोऽयं प्राणैः प्रियतमैरपि ।